

ILIESCU Dumitru – ofițer; în iunie 1990 era comandantul Serviciului de Protecție și Pază

Un apropiat al noilor lideri post-decebriști, I.D. a fost unul din ofițerii cu cea mai rapidă ascensiune în primii ani după Revoluție.

În perioada regimului comunist a activat ca ofițer M.Ap.N. pe linie politică. În anii '80 a ocupat poziția de secretar U.T.C. la Comitetul Politic Superior al Armatei (C.P.S.A.), fiind instructor politic al acestui organism de supraveghere a armatei (1987)¹. Anul 1989 l-a găsit instructor cu propaganda la Regimentul 2 Mecanizate București² (formațiune de T.A.B.-uri), având gradul de căpitan³.

Evenimentele revoluționare au reprezentat momentul de cotitură al carierei sale. A venit în centrul Bucureștiului la 21 decembrie ca trimis al armatei pentru a restabili ordinea, iar în vârtoarea evenimentelor a ajuns în preajma lui Ion Iliescu. După fuga lui Nicolae Ceaușescu a primit ordin să formeze un grup care să asigure paza președintelui și a altor lideri ai F.S.N. După Revoluție această unitate (Unitatea Specială de Pază și Protocol - U.S.P.P., aflată în subordinea M.Ap.N. și în componența Brigăzii de Gardă, însărcinată prin lege cu paza demnitarilor români și a celor străini aflați în vizită în România) a stat la baza creării Serviciului de Protecție și Pază – S.P.P., la 7 mai 1990⁴. I.D. a fost comandantul acesteia încă din 26 decembrie 1989, fiind eliberat din funcție abia la 21 noiembrie 1996 de către președintele Constantinescu⁵ și pus la dispoziția Ministerului de Interne. Pe parcursul celor aproape șapte ani a fost înaintat succesiv în grad ajungând general-maior (1 decembrie 1994) și general de divizie (21 noiembrie 1996)⁶.

În perioada decembrie 1996 – februarie 1997 a fost locțiitor pentru pază al comandantului Trupelor de Jandarmi. La 3 februarie 1997 a fost numit șef al Brigăzii 16 Jandarmi Bacău⁷, funcție din care a demisionat aproape imediat deoarece la 5 februarie 1997 a fost trecut în rezervă⁸. În același an a pus bazele unei firme private de securitate, Grupul Internațional de Pază și Protecție. La 6 aprilie 2001 a fost numit consilier de stat la

---

¹ Gheorghe CRIȘAN, *Piramida puterii. Vol. II. Oameni politici și de stat, generali și ierarhi din România (22 decembrie 1989 – 10 martie 2004)*, Editura Pro Historia, București, 2004, p. 189.

² *Ibidem*.

³ <http://mineriada.org/Stirea.asp?ID=5>, accesat la 17.05.2010.

⁴ Gheorghe CRIȘAN, *op. cit.*, p.189.

⁵ *Personalități publice 1996-1997*, Editura Holding Reporter, București, 1997, p. 54.

⁶ Gheorghe CRIȘAN, *op. cit.*, p.189.

⁷ *Ibidem*.

⁸ *Personalități publice 1996-1997*, Editura Holding Reporter, București, 1997, p. 54..

Administrația Prezidențială, iar la 12 martie 2002 a fost reactivat în cadrul M.I., pentru ca un an mai târziu (15 aprilie 2003) să fie înaintat la gradul de general de corp de armată⁹.

Deși misiunea sa era securitatea președintelui Iliescu, a susținut că nu a participat la ședințele din iunie 1990 în care s-au luat decizii în ce privește manifestații din Piața Universității. Ulterior, a fost implicat în procesul „Frumușanu - Crăiniceanu”, referitor la decesul celor doi tineri în timpul mineriadei din septembrie 1991¹⁰.

Dan Drăghia

---

⁹ Gheorghe CRIȘAN, *op. cit.*, p.189.

¹⁰ *Ibidem.*